ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1897. Выдано 20. Липня. Ч. VIII.

Ч. 40.

Ч. 2005.

О установленю консерваторôвъ на дальшихъ 5 лѣтъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво зъ 11. Цвѣтня 1897 Ч. 23240 подає до вѣдомости, що по заявленю ц к. комисіи центральнои для забыткôвъ штуки и памятникôвъ историчныхъ въ Вѣдни зъ 10. Марта с. р. Ч. 390, Єго Ексцел. панъ Міністеръ вѣроисповѣдань и науки рескриптомъ зъ дня 15. Лютото 1897 Ч. 2454 продовживъ часъ функцій Консерваторôвъ Проф. Д-ра Людвика Цвѣклиньского, Дра Войтѣха гр. Дѣдушицкого въ Езуполи, Владислава Лозиньского въ Львовѣ, Проф. Славоміра Одрживольского въ Краковѣ, Владислава Пшибиславского въ Унижу, Проф. Д-ра Ісидора Шараневича во Львовѣ, Іоана Гр. Шептицкого въ Прилбычахъ, Проф. Юліяна Захарієвича во Львовѣ, и Д-ра Станислава Томковича въ Краковѣ на лѣтъ пять и затвердивъ ихъ на той часъ въ тôмъ урядѣ гоноровôмъ.

Поручає ся прото Всч. Клирови згаданыхъ Панôвъ Консерваторôвъ ревно попирати въ ихъ чинностяхъ урядовыхъ.

От Еп. Консисторіи

Перемышль, дня 29. Мая 1897.

Ч. 41

Ч. 2413.

О слюбахъ ц. к. офицерôвъ въ отставцѣ.

Высоке ц. к. Намѣстництво удѣлило сюда пôдъ днемъ 30. Цвѣтня 1897 Ч. 31,316 слѣдуюче:

„Рескриптомъ зъ дня 20. Марта 1897 Ч. 5875 завѣдомило Высоке ц. к. Министерство вѣроисповѣдань и просвѣты на желанє ц. и к. державного Министерства вôйны, що вказôвки, удѣлені рескриптомъ Высокого ц. к. Министерства вѣроисповѣдань и просвѣты зъ дня 10. Жовтня 1896 Ч. 23. 624 въ справѣ слюбôвъ „офицерôвъ въ отставцѣ“ въ загалѣ, маютъ застосованє такожь и до офице-

рôвъ ц. и к. маринарки военнôй такожь що до офицерôвъ королев. угорскои обороны краєвои, неменше що до офицерôвъ въ ôтношеню Євиденціи ц. к. обороны краєвои, пронотованыхъ въ часѣ спокою до службы льокальнои. Ц. к. Намѣстництво має честь завѣдомити о тôмъ Высокопреподобну Консисторію съ сылкою до тутешного рескрипту зъ дня 9. Лютого 1897. Ч. 96878|96 въ цѣли завѣдомленя всѣхъ урядôвъ парохіяльныхъ въ Епархіи".

Подаючи се высоке роспоряджене Прп. Духовеньству до вѣдомости приказуєсь съ покликомъ на тутешне рѣшенье зъ дня 1. Марта 1897 Ч. 856 точне наблюданье тогожь въ заходячихъ случаяхъ пôдъ строгою отвѣчательностію въ разѣ невиповненя.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 26. Мая 1897.

Ч. 3000.

О сопружествахъ австрійскихъ пôдданыхъ въ Швайцаріи.

Ч. 42.

Высоке ц. к. Намѣстництво удѣлило сюда пôдъ днемъ 16. Мая с. р. Ч. 35119 слѣдуюче: Отпись рескрипту высокого ц. к. Министерства справъ внутренныхъ зъ даты Вѣдень 15. Цвѣтня 1897 Ч. 11422/1896.

„An die k. k. Statthalterei in Lemberg. Es sind wiederholte Fälle vorgekommen dass österreichische Seelsorger zu Trauungen, zu deren Vornahme sie auf Grund der Bestimmungen des zweiten Hauptstückes des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches berufen gewesen wären, Seelsorger in der Schweiz delegirt haben.

Seitens der Regierung dieses Landes in welchem zu Folge des Bundesgesetzes vom 24. Dezember 1874, betreffend Feststellung und Beurkundung des Civilstandes und die Ehe, die obligatorische Civilehe besteht, und die Matrikenführung ausschliesslich weltlichen Standesbeamten übertragen ist, wurde in diesen Fällen die Erklärung abgegeben, dass derartige auf schweizerichem Boden durch konfessionele Organe per delegationem vorgenommene Trauungen gesetzwidrig seien, für das trauende Organ eine strafbare Handlung bedeuten und eine Ehe nicht begründen.

Dem entsprechend hat auch die schweizerische Regierung in dem Falle, als der männliche Nupturient schweizerischer Staatsangehöriger war, den Erwerb der schweizerischen Staatsangehörigkeit, seitens der Gattin und der Kinder sowie überhaupt die Legitimität dieser letzteren nicht anerkannt.

Auserdem stöst auch die ordnungsmässige und für den staatlichen Bereich giltige Matrikulirung derartiger Eheschliesungen auf sehr erhebliche Schwierigkeiten, indem der trauende schweizerische Seelsorger zu einer staatlich giltigen Beurkundung eine Ehe nach den Gesetzen seines Landes überhaupt grundsätzlich nicht berechtiget ist, während anderseits nach österreichischem Matrikenrechte h. o. Erlass vom 6. August 1882 Z. 16258|1881 die Matrikulirung von im Delegations wege geschlossenen Ehen mit fortlaufender Reihenzahl nicht dem delegierenden sondern dem delegirten Seelsorger obliegt.

Von dem Vorstehenden sind behufs Vermeidung ähnlicher Conflicte und Schwierigkeiten sämmstliche Trauugsorgane des dortigen Verwaltungsgebietes mit Ausnahme der im Wege des k. k. evangelischen Oberkirchenrathes von hier aus verständigten ewangelischen Seelsorger in Kenntnis zu setzen.“

Сіє высоке розпоряджене подає ся Всеч. Духовеньству до вѣдомости и точного захованя въ заходячихъ случаяхъ.

Заразомъ ôтновляє ся тут. рѣшенє зъ дня 16. Студня 1882 Ч. 4501 якимъ було оголошене розпоряджене высокого Министерства справъ внутренныхъ зъ дня 20. Листопада 1882 Ч. 15878 удѣлене сюда высокимъ ц. к. Намѣстництвомъ пôдъ днемъ 30. Листопада 1882 Ч. 71981, дотычно Швайцарскихъ людей, єсли тіи въ Австріи намѣряютъ женити ся:

„Abschrift eines Erlasses des hohen k. k. Ministeriums des Innern vom 20. November 1882 Nr. 15878 an die k. k. Statthalterei in Lemberg. Uiber anlässlich eines speziellen Falles gestellte Anfrage hat der schweizerische Bundesrath-laut anher gelangter Mittheilung des k. u k. Ministeriums des Aeussern vom 12. Oktober 1882 Z. 19360 eröffnet, dass für schweizerische Angehörige bei deren Verehelichung in Oesterreich der Civilstandsbeamte ihres Heimatsortes das zuständige Organ ist, ihnen das in den österreichischen Vorschriften verlangte Zeugnis über die nach den heimatlichen Gesetzen vorhandene persönliche Fähigkeit zur Eheschlissung auszustellen, so wie die Erlangung oder den Nichtbedarf einer besonderen heimatlichen Ehebewilligung zu beschleinigen.

Ôтъ Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 27. Червня 1897.

Ч. 43.

Ч. 1519.

О завязаню Товариства запомоги убогихъ г. к. церквей имени св. Ап. Петра.

Выдѣлъ Товариства запомоги убогихъ рускихъ церквей имени св. Петра во Львовѣ приславши статутъ своего товариства, розôсланый Всч. Духовеньству вразъ съ Вѣстникомъ епархіяльнымъ въ мѣсяци маю, с. р. пояснивъ высоку и хосенну цѣль своеи дѣятельности слѣдуючимъ:

„Кому не звѣстно, якъ великои ваги єсть церковь въ громадѣ, та твердыня, о котру розбиваютъ ся загоны ворогôвъ спасенія душь и суспôльного ладу та найсильнѣйша пôдпора и охорона нашои народности.

Нашъ народъ прилягъ цѣлою душею до церкви, прото старає ся вôнъ мати свою церковь въ кождôмъ хотяйбы и невеликôмъ сѣльци. Однакожь удержанє церкви и двигненє новои, стає ся въ нинѣшныхъ часахъ особливо для меншихъ и убожшихъ громадъ дуже утрудненымъ майже неможливымъ. Длятого ôдчула ся потреба двигнути якусь институцію, котрои цѣлею бы було „удѣлюванємъ безповоротныхъ запомогъ, подавати помôчь на будову новыхъ церквей, вôдновленє старыхъ и внутрѣшнє устройство тыхже.

Щобы тôй цѣли ôтповѣсти, завязало ся „Товариство запомоги убогихъ руско-кат. церквей имени св. Ап. Петра“, котрого статутъ зôставъ

потверджений такъ Всесв. Ординаріятами нашими, якъ и Высокимъ Правительствомъ. Въ дни 9. Грудня 1896 вôдбули ся першй загальнй зборы членôвъ приступившихъ до того Товариства, на котрыхъ выбрано Выдѣлъ и такъ вôйшла въ житє давно бажана Институція запомогова церквей.

Щобы однакожь се Товариство могло хосенно розвивати ся и своѣй взнеслôй цѣли вôдповѣсти доконче потрѣбно, щобы до него приступило якъ найбôльше членôвъ. Именноже повинна кожда церковь стати ся членомъ сего Товариства, бо жь то єсть вспôльна справа всѣхъ. Нынѣ може та, завтра ся церковь потребовати запомоги и черезъ таке належанє до Товариства им. св. Петра, и взаимне спомаганє ся, завяже ся союзъ взаимнои любови мѣжь поодинокими громадами“.

Стоячи на становищи, що Всч. Духовеньство возлюбити довжно лѣпоту храмôвъ Божихъ, неменше що тоєжь дбало и охотно на всякій непревидженый случай приспорювати довжно фондôвъ на постройку новыхъ и запомоги для убогихъ церквей, Еписк. Ординаріятъ ôтдаючи новозасновуюче ся Товариство опѣцѣ Всемогучого Бога, хвала Котрого єсть первою цѣлею Товариства, поручає нынѣшнымъ: Всч. О. О. Настоятелѣ Деканатôвъ суть обовязанй обговорити справу тую на соборчикахъ деканальныхъ и заохотити Всч. Духовеньство щобы и самй вступали и свои церкви такъ матернй якъ и дочернй вписували въ члены сего Товариства и старали ся своимъ вплывомъ мѣжь свѣтскими людьми приєднувати сему Товариству членôвъ будь дѣйстныхъ будь основателѣвъ, будь спомагаючихъ и добродѣѣвъ. Навѣть и тй церкви, котрй въ добрôмъ станѣ находячи ся и не гадають, щобы коли будь потребовали запомоги зъ сего Товариства, най не вôдтягають ся вôдъ вступленя въ члены тогожь, божь высша цѣль и братня любовь повинна ихъ до того спонукувати. Впрочôмъ и теперъ не мало выдає ся на коллектантôвъ, котрй ходять по краю и збирають датки колижь речене Товариство взможе ся и розвине свою дѣятельнôсть, може оно такихъ коллектантôвъ заступити, котрй и такъ значну часть узбираныхъ даткôвъ, яко вынагороду для себе зъуживають. Датки належитъ пересылати па руки Всч. о. Мрыца во Львовѣ ул. Коперника Ч. 36.

От ъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 12. Липня 1897.

Ч. 3318.

Мѣсячна часопись „Місіонарь“.

Ч. 44.

Съ поступомъ часу, коли просвѣта и самосвѣдомôсть народа що-разъ то ширшй обнимае круги, а врагъ євангельскій засѣває кукôль помѣжь пшеницю, розповсюднюючи злою и ворожою царству Божому прасою засады гнилй, противнй св. вѣрѣ, етицѣ и устроєви суспôльности христіяньско католицкой, обовязкомъ кождого христіянина католического, найпаче же Іерея єсть вспомагати и удержувати добрй, церкви св. и святымъ єи правиламъ стріяючй часописы.

Руска наша суспôльнôсть кромѣ „Душпастыря“ „Посланника“ и гдеякихъ немногихъ брошуръ религійного содержаня, не посѣдає доси нѣякои часописи цѣлею котрои було бы, справу ревного и совѣстного душпастырского веденя народу

нашого, помôчною пôддержувати рукою. Недостатокъ часописи котра бы зъумѣла пôддержувати духа Христового въ народѣ, остерегати єго передъ ворогомъ, росширювати кругъ знаня правдъ религійныхъ, приноровлювати правды тіи до житя практичного, часописи религійнои якихъ всѣ народы католицкого свѣта маютъ доволѣ, — недостатокъ той одъ давна одчувати дававъ ся.

Недостачѣ сей вповнѣ зарядити зможе мѣсячна часопись „Місіонарь“ котрого 1 число появило ся що ино во Львовѣ, котра якъ разъ найотвѣтнѣйша єсть до заряджена потребамъ нинѣшного часу. Богате содержанє того письма, духъ и приступна бесѣда єго заслугуютъ на повне узнанє, а понеже цѣна мѣсячника того незвычайно приступна (24 центôвъ на рôкъ*), то часопись „Місіонарь“ надає ся якъ найлучше до читаня и поученя такъ для молодежи шкôльнои якъ и старшихъ и повиненъ находити ся въ кождôмъ домѣ и въ кождой читальни.

Въ кôнци вѣдомо єсть, що всякій добробытъ такъ поодинокого чоловѣка якъ и цѣлого народу зависитъ одъ знаня правдъ религійно моральныхъ и здѣйстненя ихъ въ житю практичнôмъ. Въ той способъ пôдготовлює ся поле до красныхъ чинôвъ, великихъ дѣлъ и до полученя всѣхъ однымъ узомъ любви Христа. До осягненя тои такъ взнеслои цѣли межи инными згадане письмо „Місіонарь“ такожъ найодвѣтнѣйше надає ся.

Зъ тыхъ поводôвъ видитъ ся Еп. Ординаріятъ мило споводованымъ згадане письмо якъ найтеплѣйше поручити всѣмъ Всч. Урядамъ парохіяльнымъ съ тымъ, щобы тіижъ старали ся при способности парохіянамъ захвалити, и мѣжь письменными розповсюднювати.

На оказъ залучає ся по одному примѣрникови для кождого Всч. уряду парохіяльного.

От Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 12. Липня 1897.

Ч. 3475

О доносахъ въ справѣ установленя опѣкуна для дѣтей незаконного ложа.

Ч. 45.

Выс. ц. к. Намѣстництво зъ 1. липня 1897 Ч. 49078 удѣлило слѣдуюче:

„Пôсля ôдозвы Президіи ц. к. высшого суду краєвого во Львовѣ зъ дня 30. Мая с. р. Ч. 6997 не перестерегаютъ гдекотрі уряды парохіяльниї припису зъ §. 189 уст. цив. по мысли которого суть обовязаниї до завѣдомлювания дотычныхъ

---

*) Примѣчанє. 1. Кто бере Місіонара (на розпродажь для другихъ) 20 примѣрникôвъ, дôстає 25% опусту, то значить платить за 15 примѣрникôвъ 30 кр. а 5 примѣрникôвъ продає на свôй зыскъ. Крôмъ того редакція уплачує почту сама. Кто отже розпродасть 100 примѣрникôвъ що мѣсяця заробить собѣ що мѣсяця 50 зл.

2) Кто бере менше якъ 20 примѣрникôвъ, тому такожь дає редакція опустъ якъ высше (25%) але почту муситъ самъ оплатити.

3) Кто бере менше якъ 5 примѣрникôвъ, той опусту не має. Зголошувати ся треба кореспонденткою: Монастырь ОО. Василіянъ во Львовѣ.

ц. к. Судôвъ о случаяхъ въ котрыхъ для дѣтей не законного ложа опѣкунъ має бути установленый.

Ц. к. Намѣстництво має честь просити Всеєв и Высокопр. Консисторію о поручене урядамъ парохіяльнымъ своеи Діецезіи, щобы обовязку своего выплываючого изъ повысшого припису стисло перестерегали и о кождôмъ случаю заходячои потребы установленя опѣкуна для малолѣтныхъ незаконного ложа властивымъ ц. к. Судамъ доносили".

Наведене выс. розпоряджене поручає ся Всч. декан. Урядамъ при случайности найблизшого Соборчика декан. съ Всч. деканальнымъ Духовеньствомъ обговорити и до наблюданя припису того строго упôмнути.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 12 Липня 1897.

Ч. 3256.

Въ дѣлѣ вытягôвъ метрик. Казиміра и Апольоніи Сухоньскихъ.

Ч. 46.

Въ мысль ôдозвы Всеєв. и Вспр. Митр. Консисторіи въ Львовѣ зъ дня 18 Червня 1897 Ч. 5198 подає ся Всч. Священьству до вѣдомости слѣдующе:

„Ц. и к. Австрійско-Угорскій консулятъ въ Бременъ зъ 8. Серпня 1896 ч. 1214 — переславъ два вытяги метрикальнй ôтносячй ся до родины зарôбникôвъ Казиміра и Апольоніи Сухоньскихъ гр. к. обряда, походячихъ будь то бы изъ Львова, переселившихъ ся до Америки полудневои, въ цѣли дорученя взглядному урядови парохіяльному до перехованя. Ц. к. Дирекція Полиціи въ Львовѣ зъ 24. Лютого 1897 Ч. 106. завѣдомила однакожь Митроп. Консисторію, що того имени родина не була замешкала въ Львовѣ. О чôмъ подаючи до вѣдомости ВЧ. Урядôвъ парохіяльныхъ поручає ся, щобы взглядный урядъ парох. изъ котрого парохіи родина Казиміра и Апольоніи Сухоньскихъ переселила ся до Америки, предложивъ о тôмъ тутъ поспѣшно донесене.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 29. Червця 1897.

Ч. 2977.

Зборникъ церковно-народныхъ пѣсень о. Джулыньского.

Ч. 47.

Всч. О. Левъ Джулыньскій, парохъ въ Лапшинѣ почта Бережаны выдавъ двѣ книжочки п. з. „Зборникъ церковно-народныхъ пѣсень" съ нотами и слѣдуючимъ содержаньемъ: выпускъ І. 1) Молитва до св. Духа, 2) Молитва Господна, 3) Пѣснь до Преч. Дѣвы, 4) Втора пѣснь до Преч. Дѣвы, 5) Пѣснь до св. О. Николая, 6) Коляда: На небѣ зôрка, 7) Коляда: во Виѳлеємѣ, 8) Пѣснь до св. Андрея. Выпускъ II: 9) Трисвятоє, 10) Псаломъ 50, 11) Богородице Дѣво, 12) Пѣснь Вѣчный Покрове, 13) Пѣснь до св. О. Николая, 14) Коляда: Нуте, нуте, 15) Коляда: Витай Іисусе, 16) Пѣснь похоронна.

Пѣсни тѝ, поетично уложенѝ, и повнѝ чувства религiйного, могутъ скрѣпити живу вѣру, и любовь до св. церкви и обряда нашого, поручають ся протое Всч. Духовеньству якъ и вѣрнымъ до найчисленнѣйшого закупна и розповсюдненя. Цѣна за выпускъ 10 кр.

От Еп. Консисторiи.

Перемышль дня 10. Липня 1897.

Ч. 48.

Ч. 1901.

Инструкцiя для катихитôвъ шкôлъ промысловыхъ.

Въ послѣднихъ часахъ повстало въ Нашой Епархiи много шкôлъ промысловыхъ доповняючихъ. Въ школахъ тыхъ заведена єсть и наука религiи и для того дана єсть церквѣ святой случайность, вплывати на религiйно-моральне поведенє сеи до теперь такъ занедбанои рукодѣльничои молодежи. Щобы забезпечити успѣхъ науки религiи въ реченыхъ школахъ и запровадити однообразнôсть въ тôмъ отдѣлѣ шкôльництва, выдаємъ симъ слѣдуючу Инструкцiю для катихитôвъ учачихъ въ школахъ промысловыхъ доповняючихъ:

I. Цѣль, метода и средства науки религiи.

Задачею науки религiи въ школахъ промысловыхъ єсть утвердженє молодежи въ вѣрѣ, любвѣ Бога и вѣрности для церкви и призвычаєнє єй до точного повненя обовязкôвъ религiи и обовязкôвъ званя.

Длятого катихитъ повиненъ старати ся щобы молодѣжь єму поручена познакомила ся докладно съ основамы св. вѣры и ними перенявши ся находила въ св. вѣрѣ потѣху въ нещастяхъ, оборону противъ покусъ и злыхъ вплывôвъ, котрѝ нинѣ розширяютъ ся середъ суспôльности людскои. Въ особенности належитъ загрѣвати тую молодѣжь до ревной молитвы, до належитого святкованя Недѣлѣ и празникôвъ и до участи въ брацтвахъ церковныхъ, а остерѣгати ю передъ пороками, якѝ середъ ремѣсничого стану часто появляютъ ся, якъ лѣнивствомъ, марнотравностiю и ини. Єсли нинѣшный станъ ремѣсничiй и мѣщаньскiй мае пôднести ся, то муситъ середъ єго членôвъ зацвисти боязнь Божа, трудолюбивôсть, лювовъ свого стану, совѣстнôсть, точнôсть и ощаднôсть.

Метода науки нехай буде примѣнена до вѣку и образованя молодежи и до мѣсцевыхъ отношенiй. Форма отже нехай буде катихитична, при котрôй не повиннѝ бути занедбанѝ и оповѣданя зъ исторiи библiйной и житя святыхъ.

Удѣлюванє религiи має бути першимъ средствомъ до осягненя цѣли. Но кромѣ того належатъ тутъ и иннѝ средства. Катихитъ повиненъ поступати ôтповѣдно свому высокому достоиньству, але всегда съ любовiю и вырозумѣлостiю взглядомъ тѣла учительского и майстрôвъ, котрѝ зновъ єго за отця духовного школы мати повиннѝ. Рôкъ шкôльный повиненъ зачинати и кôньчити ся Службою Божою. Такъ само що недѣлѣ и свята повиннѝ ученики вспôльно ходити на Службу Божу до церкви и вспôльно принимати св. Тайны. Екзорты маютъ голоситись по можности що Недѣлѣ и свята, а найменше на початку и кôнци року шкôльного, передъ принятiємъ св. Тайнъ и въ день св. Патрона.

Патрономъ молодежи рукодѣльничой єсть св. Іосифъ, хранитель св. Родины, котрого память въ день Собора пресв. Богородицы обходитъ ся. Отъ оо. катихитôвъ буде залежати, пôсля мѣсцевыхъ отношеній обходити празникъ св. Патрона сего въ день Собора пресв. Богородицы або перенести святкованє Патрона на иный день по святахъ Роздвяныхъ. О дни тôмъ належитъ повѣдомити управительство школы, молодѣжь, майстрôвъ и мѣсцевû товариства рукодѣльничû. Сей день буде обходитись торжественною Литургією съ проповѣдею.

II. Плянъ науки религіи.

1. Уваги общû. На початку року шкôльного пригадає катихитъ ученикамъ обовязки религійнû и обовязки званя, при чѣмъ найлучше буде, єсли подасть имъ порядокъ захованя ся черезъ цѣлый день будный и черезъ цѣлый день празничный. Наука религіи повинна зачинатись пѣснею и молитвою. Катихитъ допильнує, щобы ученики молитвы звычайнû выучили ся и ихъ зрозумѣли. Передъ важнѣйшими празниками пояснитъ имъ значенє тыхъ празникôвъ и головнû части богослуженя въ тыхъ дняхъ и заохотитъ ихъ до посѣщеня тыхъ богослужень. Пôдручникомъ до науки религіи буде служити бôльшій катихизмъ Дегарба въ переводѣ о. А. Тороньского. Сей катихизмъ розкладає ся на три лѣта науки, якъ нисше. Єслибы однакъ зъ якой причины не можна всего предмету взяти, то катихитъ выбере зъ него лишь тоє, що найважнѣйше и найпотрѣбнѣйше, выкладаючи проче въ коротцѣ. Єслибы катихитъ на 1-ôмъ и 2-ôмъ роцѣ курсу промыслового не мôгъ удѣляти религіи въ осôбныхъ годинахъ, то получитъ оба курсы разомъ и на однôй годинѣ буде ихъ учити такъ, щобы въ первôмъ роцѣ взявъ науку о вѣрѣ и заповѣдяхъ, а въ другôмъ о средствахъ благодатныхъ.

Нехай катихитъ уважає, щобы єго молодѣжь не читала книжокъ неморальныхъ або такихже часописей.

2. Начеркъ науки религіи въ особенности. а) Рôкъ приготовляючій. Перва часть катихизму т. є. наука о вѣрѣ на пôдставѣ символа вѣры, оживлена оповѣданями зъ исторіи библійной и житя святыхъ. Ту отже належитъ наука о Бозѣ, єго свойствахъ, о св. Тройцѣ, о Іисусѣ Христѣ, Єго рождествѣ, житю въ молодости, о Єго учительствѣ, терпѣніяхъ и смерти на крестѣ, о основаню церкви св. и о послѣдныхъ рѣчахъ.

б) Першій рôкъ курсу промыслового. Повторивши науку вѣры належитъ учити о заповѣдяхъ Божихъ и церковныхъ о грѣхахъ и чеснотѣ, що такожь поясняє ся примѣрами. Ту катихитъ пôднесе съ натискомъ обовязокъ и спосôбъ святкованя Недѣлѣ и празникôвъ, почитанє старшихъ, захованє згоды съ другими а униканє всякой заздрости, проклонôвъ, шанованє чужой власности и проч.

в) Другій рôкъ курсу промыслового. Трета часть катихизму т. є. о средствахъ благодатныхъ, молитвѣ, св. Тайнахъ, благословеняхъ и освященяхъ церковныхъ. Зъ св. Тайнъ пояснитъ катихитъ передовсемъ точно и практично особливо о св. Сповѣди и св. Причастію.

От Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 10 Липня 1897.

Ч. 49.

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдов-сирот. фонда доноситъ пôдъ днемъ 5. Липня 1897. Ч. 272 слѣдуюче: Ч. 3454

Станъ касы фонда вдов. за часъ отъ 5/4—30/4 1897 и отъ 1/5—30/6 1897

Станъ касы вдов. сир. Института
зъ часъ ôтъ 5-го цвѣтня до 30-го цвѣтня 1897.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готôвка зл.	Готôвка кр.	цѣнни паперы зл.	цѣнни паперы кр.	Розходъ	Готôвка зл.	Готôвка кр.	цѣнни паперы зл.	цѣнни паперы кр.
1. Переносъ зъ марта	102	49	161750	—					
2. Рудницкій Антоній	40	—	—	—		—	—	—	—
всего	142	49	161750	—					
розходъ	—	—	—	—					
Остає въ касѣ	142	49	161750	—					

II. Въ Общо рольн. кред. Заведеню 4500 зл.

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готôвка зл.	Готôвка кр.	Розходъ	Готôвка зл.	Готôвка кр.
1. Переносъ зь марта	—	—	До фонда розпорядимого . . .	227	30
2. Борковскій Яковъ	50		всего	227	30
3. Цѣпановскій Матей	14	—			
4. Копыстяньскій Климентій . .	45	-			
5. Рудницкій Антоній	26	30			
6. Деканатъ Самборскій ôтъ Прч. О. Ант. Березиньского . . .	92	—			
всего	227	30			
розходъ	227	30			
Остає въ касѣ	—	—			

в) Фондъ розпорядимый.

Прихôдъ	Готôвка зл.	кр.	Розхôдъ	Готôвка зл.	кр.
1. Переносъ зъ марта	195	54	1. Выплачено за р. 1896 вдовамъ и сиротамъ	1001	12
2. Чеховичь Орестъ	20	—	2. Печатня за протоколъ . . .	89	25
3. Деканатъ Самборскій ôтъ Всч. ОО. С. Баранецкоко и М. Криницкого	60	—	3. Експедиція протокола . . .	2	—
4. Глушкевичъ Теофиль . . .	30	—	4. Переказы почтови̂	—	20
5. Гладыловичъ Юліянъ . . .	20	—	5. Порто почтове	—	10
6. % ôтъ Листôвъ Заставн. Банку ипотечного	704	—	всего	1092	67
7. Зъ фонда резервового . . .	227	30			
всего	1256	84			
розхôдъ	1092	67			
Остае въ касѣ	164	17			

Повторенье.

Дня 30. Цвѣтня 1897 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готôвка .	142 зл.	49 кр.	цѣнни̂ паперы 161750 зл.	— кр.
II. „ резервовый „ . .	— „	— „	„ „ — зл.	— кр.
III. „ розпорядимый „ . .	164 „	17 „	„ „ — зл.	— кр.
Все готôвкою . .	306 зл.	66 кр.	цѣнни̂ паперы 161750 зл.	— кр.

Вôдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ	161750 зл.	— кр.
II) 1. на книжочцѣ Перемыскои щадн. Ч. 17124	3 зл.	64 кр
2. „ „ „ Общ. „Вѣра“ Ч. 136	69 зл.	09 кр.
3. готовыми	233 зл.	93 кр.
разомъ . . .	306 зл.	66 кр.

II) Кромѣ того находится въ касѣ книжочка щаднича Общества „Вѣра“ ч. 150 на квоту 154 зл. 33 кр. а. в. за требники леговани̂ для Института бл. п. Гр. Шашкевичемъ.

М. Подолиньскій
председатель.

Е. Менциньскій
секретарь.

М. Копко
касіеръ.

Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ ôтъ 1-го мая, до 30-го червня 1897.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готôвка зл.	кр.	цѣнни паперы зл.	кр.	Розходъ	Готôвка зл.	кр.	цѣнни паперы зл.	кр.
1. Переносъ зъ цвѣтня	142	49	161750	—	1. Выдано зъ касы выльосованый 4½ % Листъ заст. Банку ипотечн. Сер. А. Н. 737.	—	—	100	—
2. Ольшаньскій Іоаннъ	69	64	—	—	всего	—	—	100	—
3. За выльосованый 4½ % Листы заст. Банку ипотечного .	—	—	100	—					
4. Цѣцькевичъ Іоаннъ	65	—	—	—					
всего	277	13	161850	—					
розходъ	—	—	100	—					
Остае въ касѣ	277	13	161750	—					

II) Въ Общо-рôльнич. кредит. Заведеню: 4500 зл. а. в.

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ

Приходъ	Готôвка зл.	кр.	Розходъ	Готôвка зл.	кр.
1. Переносъ съ цвѣтня . . .	—	—			
2. Отто Іоаннъ	10	—			
3. Киричиньскій Стефанъ . .	10				
4. Кокотайло Василій	32	—			
5. Кушнѣръ Едвардъ	75	11			
6. Мазикевичъ Викторъ . . .	10	—			
7. Куновскій Маркиль	20	—			
8. Ольшаньскій Іоаннъ . . .	22	25			
9. Бриттанъ Іоаннъ	72	76			
10. Бѣрецкій Левъ	10	50			
11. Людкевичъ Михаилъ . . .	10	—			
12. Раставецкій Адольфъ . . .	10	—			
13. Деканатъ Угнôвскій именно зложили Всч. ОО. по 10 зл. Новакъ Павло, Сиротиньскій Іоаннъ, Мазиковичъ Викторъ, Матюкъ Викторъ, Дѣдицкій Емилій, Омеляньскій Евгеній, Козакевичъ Іоаннъ; 14 зл. зложивъ: Всч. О. Дуткевичъ Симеонъ.	84	—			
14. Дорошь Тимотей	10	—			

Приходъ	Готовка зл.	кр.	Розходъ	Готовка зл.	кр.
15. Шведзицкій Михаилъ . . .	2	50			
16. Вдова: Клявдія звертає надвышку за р. 1896 яко передданокъ получену:	26	40	Розходъ		
всего	405	52			
розходъ	—	—			
Остає въ касѣ	405	52			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готовка зл.	кр.	Розходъ	Готовка зл.	кр.
1. Переносъ зъ цвѣтня . . .	164	17	1. За р. 1896 выплачено вдовамъ и сиротамъ	120	—
2. Олексинъ Илія	20	—	2. На р. 1897 переддатки получили:		
3. Билиньскій Николай . . .	20	—	1. Клявдія Насальска	96	40
4. Бѣрецкій Левъ	20	—	2. Лисковацка Сильвія . . .	20	—
5. Прислопскій Романъ . . .	20	—	3. Поляньскій Викторъ . . .	28	—
6. Литиньскій Іоаннъ	20	—	4. Козловска Савина	50	—
7. Райнеровичъ Іосифъ . . .	30	—	5. Вацъ Мальвина	105	—
8. Гукевичъ Алексей	20	—	6. Лисковацка Юлія	45	—
9. Пясецкій Левъ	20	—	7. Менциньска Климентина . .	75	—
10. Деканатъ Высочаньскій рôчнй датки за р. 1896 и 1897 ôтъ Вsч. О. Марк. Куновского	20	—	8. Попель Каролина	10	—
			9. Сироты: Исайчики	30	—
11. Михайлôвъ Даніилъ . . .	20	—	10. Кордасевичъ Анна	25	—
12. % ôтъ Листôвъ заставн. Банку краевого платн. 30/6 . . .	205	89	11. Хробачиньска Марія . . .	25	—
			12. Лукашевичъ Павлина . . .	45	—
13. % ôтъ Листôвъ заставн. Товариства кредит. земск. платныхъ 30/6	1688	25	13. Литиньска Анна	30	—
			14. Дутковска Іосифа	20	—
			15. Грабска Аделя	30	—
14. % Ôтъ Облігацій пропинаційныхъ . . , ...	494	—	16. Гапаловичъ Юстина	10	—
			17. Кмицикевичъ Іосифа . . .	75	—
всего	2762	31	18. Грыцай Елена	40	—
			19. Комарницка Доминика . . .	20	—
розходъ	1849	42	20. Литыньска Юлія	20	—
Остає въ касѣ	912	89	21. Кордасевичъ Олимпія . . .	30	—
			22. Кордасевичъ Теофиля . . .	30	—
			23. Ропицка Минодора	50	—
			24. Лисковацка Гонората . . .	30	—

Приходъ	Готôвка зр.	Готôвка кр.	Розходъ	Готôвка зр.	Готôвка кр.
			25. Раставецка Елеонора . . .	30	—
			26. Шведзицка Антонина . . .	30	—
			27. Подлуска Климентина . .	80	—
			28. Козловска Любина	30	—
			29. Правецка Антонина . . .	25	—
			30. Поляньска Антонина . . .	25	—
			31. Рудавска Юлія	25	—
			32. Дроздовска Анна	120	—
			33. Копко Емилія	25	—
			34. Яблоновска Саломія . . .	30	—
			35. Чайковска Антонина . . .	15	—
			36. Федоровичъ	30	—
			37. Ясеницка Елена	60	—
			38. Махникъ Емилія	90	—
			3. Порто почтове	1	03
			4. Переплетъ протоколôвъ . .	1	80
			5. Штемплѣ на квиты . . .	7	19
			6. Ремунераціи за часъ: ôтъ $^{1}/_{1}$ до $^{30}/_{6}$ 1897 для касіера, секретаря, контрольора и за услугу	165	—
			всего	1849	42

Повтореньe.

Дня 30. Червня 1897 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готôвка .	277 зл. 13 кр.	цѣнні папери	161750 зл.	— кр.
II. „ резервовый „ .	405 зл. 52 кр.	„ „	— зл.	— кр.
III. „ розпорядимый „ .	912 зл. 89 кр.	„ „	— зл.	— кр.
Все готôвкою . . .	1595 зл. 54 кр.	„ „	161750 зл.	— кр.

Вôдповѣдно до того справоздания найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ	161750 зл. — кр.
II) 1. на книжочцѣ Перемыскоп щадн. Ч. 17124 . . .	1303 зл. 64 кр.
2. „ „ „ Общ. „Вѣра“ Ч. 136 . .	69 зл. 09 кр.
3. готовыми	222 зл. 81 кр.
разомъ . .	1595 зл. 54 кр.

II) Кромѣ того находится въ касѣ книжочка щадничa Общества „Вѣра“ ч. 150 на квоту 154 зл. 33 кр. а. в. за требники леґовані для Института бл. п. Гр. Шашкевичемъ.

Е. Менциньскій, секретарь. М. Подолиньскій, предсѣдатель. М. Копко, касіеръ.

От Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 7. Липня 1897.

ХРОНИКА.

Именованя:

Ч. 2724. Прч. о. Гайдукевичь Андрей, парохъ въ Святôмъ им. М. Деканомъ Перемыско-Загородскимъ и II. орд. школьнымъ комисаремъ до надзору науки религіи по лѣвôмъ боцѣ Сяну.

Ч. 2655. Прч. о. Скобельскій Теофиль, парохъ въ Жуковѣ им. І. М. Деканомъ Любачôвскимъ и II. орд. школь. комисаремъ.

Ч. 3242. Свѣт. Дръ. Людкевичь Михаилъ, спиритуальный тут. духовнои Семинаріи, имен. дѣйствительнымъ професоромъ Пастырского богословія при тойже Семинаріи.

Ч. 3064. Прч. о. Венгриновичь Атаназій, парохъ въ Завадцѣ, им. школь. орд. комисаремъ на другу половину деканату Лѣского.

Ч. 3243. Прч. о. Чернецкій Василій, парохъ въ Сѣлци белскôмъ, им. дѣйстнымъ деканомъ Белскимъ.

Отличія крылошаньскѝ получили:

Ч. 2674. Прч. о. Скородыньскій Тадей, парохъ въ Скоповѣ.
„ 2724. „ „ Гайдукевичь Андрей, М. Деканъ и парохъ въ Святôмъ.
„ 2052. „ „ Дуркотъ Юліянъ, деканъ Дукляньскій.

Ч. 2772. О. Колтунюкъ Николай, парохъ въ Тарнавцѣ дек. Канчуцкого зрезигновавъ зъ надано́й єму презенты на парохію Передѣльниця — въ слѣдство того предложено выс. ц. к. Намѣстництву нове терно: І. Чайковскій Александеръ, II. Романовскій Василій, III. Кисѣловскій Филемонъ.

Каноничну інституцію получили:

Ч. 2889. О. Гукевичь Алексей на Жегестôвъ дек. Мушиньского.
Ч. 3890, „ Пясецкій Левъ на Звертôвъ дек. Куликôвского.

Сотрудництва получили:

Ч. 3890. О. Васильчакъ Євдокимъ самостоятельне въ Речичанахъ дек. Судововишеньского.

Ч. 2844. О. Фекула Іоаннъ въ Теплицяхъ дек. Ярославского.

Сопомочництва получили:

Ч. 2732. О. Сиротиньскій Орестъ новопоставленый пресвитеръ въ Рѣчицѣ дек. Угнôвского.

Ч. 3216. О. Копистяньскій Орестъ въ Войтковôй дек. Добромильского.

Ч. 3001. О. Скоробогатый Венедиктъ, Єремонахъ Чина св. В. В. получивъ завѣдательство парохіи Крыстинополь.

Ч. 2665. О. Саноцкій Левъ, парохъ въ Мякиши нов. получивъ увôльненє отъ испита конкурсового.

Ч. 3061. О. Киричиньскій Илія, сам. сотрудникъ въ Сушици рыковой получивъ грамоту узнаня и похвалы за ревне преподаванє науки религіи дѣтямъ шкôльнымъ.

Отпустку для поратованя здоровя получили:

Ч. 2736. О. Подлускій Іосифъ зъ Любинъ на 6 недѣль.
„ 2843. „ Грабовеньскій Іоаннъ зъ Добровлянъ на 8 недѣль.
„ 2880. „ Калямунецкій Илія зъ Кропильникъ на 6 недѣль.
„ 2909. „ Борысъ Теодоръ зъ Хащова на 6 недѣль.
„ 3085. „ Заремба Іосифъ зъ Явôрника на 3 недѣль.
„ 3066. „ Погорецкій Петръ зъ Билинѣ вел. на 8 недѣль.
„ 3222. „ Романовскій Василій зъ Ярославя на 6 недѣль.
„ 3235. „ Ортыньскій Михаилъ зъ Самбора на 6 недѣль.
„ 3372. „ Юрчакевичь Іосифъ зъ Святковой на 6 недѣль.
„ 3463. „ Козакевичь Іоаннъ зъ Угнова на 6 недѣль.
„ 3518. „ Березѣньскій Антоній зъ Кульцичь на 8 недѣль.
„ 3497 „ Станчакъ Іоаннъ зъ Добромиля на 6 недѣль.
„ 3544 „ Ясеницкій Кипріянъ зъ Балигорода на 6 недѣль.

ЖЕРТВЫ.

Грамоты похвальнî съ Архієрейскимъ благословенємъ получили:

Ч. 1902. Ч. Кипріянъ Дымовъ, парохіянинъ въ Мысцовой за даръ 437 зр. на церковь. Ч. Михаилъ Ядловскій, парохіянинъ зъ Ростайного за справленє ковчеча въ цѣнѣ 190 зр. — Ч. Іоакимъ Ядловскій парохіянинъ зъ Тылявы за жертву кôлька сотъ зр. на церковь. — Ч. Теодозій Гресякъ зъ Тылявы за даръ 100 зр. на церковь. — Ч. Михаилъ Слота зъ Незнаєвой аѓ Чорне за справленє Євангелія за 136 зр.

Ч. 1536. Ч. Теодоръ Скалецкій, господарь зъ Чапель за даръ 168 зр. на церковь. — Ч. Иванъ Семковичь Терлецкій зъ Россохъ за справленє фелона въ

цѣнѣ 100 зр. — Ч Андрей Страшевичъ Яворскій зъ Россохъ за даръ 100 зр. на церковь. — ЧЧ. Іоаннъ и Розалія Морозъ зъ Хирова за даръ 100 зр. на церковь.

Ч. 1777. Ч. Діонізій Костьовъ, парохіянинъ въ Дыдіовой за справленє Євангелія за 120 зр., Апостола и Часослова за 24 зр.

Ч. 2962. Прч. о. Рудавскій Антоній, парохъ въ Гаяхъ ниж. за понесенѣ труды около цѣлковитого обновленя и приукрешеня церкви — парохіяне же въ Гаяхъ нижныхъ за одновленє и приукрашенє церкви коштомъ 5000 зр., а особливо ч. родина Сафганиковъ за даръ 115 зр. и Ч. Михаилъ Луцовъ за закупно плащеницѣ за 115 зр.

Ч. 2024. Ч. Ева 1о Горнякъ 2о Крицка, парохіянка въ Угерцяхъ незабитовскихъ за справленє Євангелія за 100 зр.

Ч. 3482. О. Кузикъ Корнилій парохъ въ Махновѣ справивъ для мѣсцевой церкви: образъ за 10 зр., крестъ процесіональный за 11 зр. 50 кр., крестъ ручный за 1 зр. 50 кр.. на фондъ украшеня церкви 30 зр. — Для церкви въ Корняхъ: образъ за 45 зр., на фондъ новои церкви 30 зр., кромъ того до тыхъ фондовъ дає рочно по 5 зр. — Для церкви въ Корняхъ жертвовавъ Адміністраторъ добръ Вп. П. Вітковскій обр. лат. 5 зр. и матеріялъ на олтаръ и амвонъ за 15 зр. Скарбона церковна справила звонъ за 50 зр., фелонъ за 75 зр.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 18. Липня 1897.

Константинъ,
Епископъ.

Зъ друкарнѣ И. Джулыньского въ Перемышли.